

Sygn. akt V CSK 627/17

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku M.S.

przy uczestnictwie E.K., M.M., K.N., B.N., I.P., M.S., J.M., Z.M., B.M. i K.P.

o zniesienie współwłasności nieruchomości i częściowy dział spadku,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 kwietnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 17 lutego 2017 r., sygn. akt III Ca [...] /16,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) nie obciąża wnioskodawczynie kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi na oczywistej zasadności wynikającej z nierozpoznania istoty sprawy. Zdaniem skarżącej Sąd ograniczył się do orzeczenia o zniesieniu współwłasności nieruchomości, nie orzekł zaś o wnioskowanym przez skarżącą rozliczeniu pobranych przez pozostałych współwłaścicieli korzyściach w postaci czynszu najemnego.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Z ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy wynika, że mimo podejmowanych prób nie udało się ustalić, jakiej wysokości pożytki z tytułu najmu poszczególnych lokali zostały pobrane przez współwłaścicieli nieruchomości. W tym celu Sąd drugiej instancji dopuścił dowód z opinii biegłego, w której zawarto konkluzję, że poczynienie stosownych ustaleń jest niemożliwe. Sąd drugiej instancji wskazał także, że skarżąca w istocie rzeczy nie odróżnia pożytków i korzyści. Wniosek o rozliczenie korzyści nie został bowiem przez wnioskodawczynię w ogóle złożony w toku postępowania. Co do pożytków zaś nie doszło do skutecznego wykazania ich wysokości i stopnia, w jakim pobrane pożytki nie znalazły pokrycia w poniesionych kosztach. W tych okolicznościach nie jest możliwe uznanie, że zachodzi oczywista zasadność skargi kasacyjnej opartej na zarzucie naruszenia art. 207 k.c. oraz art. 232 zd. 2 k.p.c. przez niedopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego, którego specjalności wnioskodawczyni nawet nie sprecyzowała.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

Sąd Najwyższy na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. postanowił odstąpić od obciążenia skarżącej kosztami postępowania kasacyjnego.

aj

at